

NIKOLA TESLA

**VAROLMANIN
DAYANILMAZ AĞIRLIĞI**

aforizmalar

Aylak Adam

Aforizma

©2016 Aylak Adam Kültür Sanat Yayıncılık

ISBN: 978-605-9115-98-8

Sertifika No: 27938

Tüm hakları saklıdır. Yayıncının yazılı izni olmaksızın
hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. Basım: Aralık 2015

3. Basım: Ağustos 2016

Yayın Yönetmeni: Kaya Tokmak io lu

Baskı: Arı Matbaası (0 212 565 25 99)

Matbaa Sertifika No: 31900

Aylak Adam Kültür Sanat Yayıncılık

Merkez Mah. Kesir Sok.  akmak Apt. No: 5/4  ekmek y/ stanbul

Tel: (0542) 586 7961

bilgi@aylakadamyayinlari.com

aylakadamyayinlari.com

facebook.com/aylakadamyayinlari

twitter.com/aylakadamyayin

Nikola Tesla (1856 - 1943) Sırp kökenli Amerikalı mucit, fizikçi ve elektrofizik uzmanı. Elektrik  zerine yaptığı sayısız deneyler ve buluşlar vardır. Prag'ta Charles Ferdinand  niversitesi'ne başladı. Burada bir yaz dönemi öğretimine devam etti ve babasının ölümü üzerine okulu bıraktı. Sonra Paris'te bir telefon şirketinde çalışmaya başladı. Burada doğru akım motorları ve dinamolar konusunda geniş ve önemli tecrübeler edindi. 7 Ocak 1943 tarihinde New Yorker Oteli'nin bir odasında kalp yetmezliği sebebiyle hayata veda etti. Yirmi altı ülkede kendisine ait üç yüze yakın patenti bulunmaktaydı.

VAROLMANIN DAYANILMAZ AĞIRLIĞI

NIKOLA TESLA

aforizmalar

çeviren
peren demirel

AYLAK
ADAM

Her şeyden çok kitapları sevdim.

§

Büyük anlardan büyük fırsatlar doğar.

§

Medeniyetin yayılması yangının yayılmasına benzetilebilir. Önce bir kıvılcım çıkar, sonra alev halini alır, derken tüm gücü ve hızıyla ateş sarar her yanı.

§

Duyularımız, dış dünyanın yalnızca küçük bir bölümünü algılamamızı sağlar. Ancak belli bir mesafe kadar işitebiliriz. Birbirimizi anlayabilmek için duyu-sal algılarımızın ötesine ulaşmalıyız. Zekâmızı ilet-bilmeli, malzemeleri taşıyabilmeli ve varlığımız için elzem enerjileri nakledebilmeliyiz.

Hayatımın ne kadar olağandışı seyrettiğini şu olay açıkça gösterecektir. [Çocukken] Niagara Şelalesi'yle ilgili okuduğum bir tasvirden büyülenmiş ve hayalimde, şelalenin döndürdüğü koca bir çark canlandırmıştım. Amcama bir gün Amerika'ya gidip bu planımı gerçekleştireceğimi söyledim. Otuz yıl sonra Niagara'da hayalimin hayata geçtiğini gördüm ve zihnin sırrının erişilmez gizemi karşısında hayrete düştüm.

Geçmiş çağlardan günümüze kalmış pek çok anıt var; saraylarla piramitler, Yunan tapınaklarıyla Hıristiyan katedralleri. Bunlar insanın kudretinin, ulusların azametinin, sanat sevgisinin ve dinî ibadetin simgeleri. Oysa Niagara'daki anıtın daha kendine özgü, günümüz düşünceleri ve temayülleriyle daha uyumlu bir durumu var. Bilimsel çağıma yaraşır bir anıt o, aydınlanma ve barışın anıtı. Doğa güçlerinin insanın emri altına alınmasını, barbarlığın terk edilişini, milyonlarca kişinin yokluk ve sefaletten kurtuluşunu simgeliyor.

Savaş koşullarından dolayı bütün diplomalarımı, derecelerimi, onur belgelerimi, altın madalyalarımı eski bir sandıkta tutarken, otuz sene evvel Amerikan vatandaşlığına geçtiğimi gösteren belgeleri daima bir kasada tuttuğumu bilmeyenlerin kafalarında önyargı oluşmuş olabilir.

§

Bir fikrin başarısı, özünde var olan değerden ziyade çağdaşlarının tutumuna bağlıdır. Zamanlıysa hemen uygulamaya geçilir, zamansızsa, güneşin sıcağına aldanıp topraktan baş veren bir filiz gibi, bastıran donla büyümeden ölür.

Bilim adına, bilhassa da Roentgen'in muazzam başarısı adına neler yaptığını düşününce Crookes'un o küçük ampulüne bakarken huşuya kapılmadan edemiyor insan. İçinde hâlâ, şanslı bir öğrenci tarafından, daracık hücrelerinden dışarı salınmayı bekleyen minnettar bir Asmodeus barındırması muhtemel. Benim de bir fısıltı duymuşum gibi hissettiğim zamanlar oldu, sonra da hevesle tozlu ampullerle şişelerin arasında arayışa girdim. Korkarım hayal gücüm beni yanıltmıştı ama yine tozlu ampullerim oradalar ve ben hâlâ umutla kulak kabartıyorum onlara.

Düşünceler baş döndürücü doruklar gibidir. Önce seni rahatsız ederler; bir an önce aşağı inmek istersin, kendi gücüne güvenemezsin. Ama sonra hayatın karmaşasından uzakta olduğundan ve bulunduğun irtifanın ilham verici etkileriyle sakinleşirsin, adımların kararlı ve sağlam bir hal alır ve sonra daha da baş döndürücü dorukları aramaya başlarsın.

§

Maddeyi yaratıp yok etmek, dilediği biçimlerde bir araya getirmek insanoğlunun akıl gücünün en yüce tezahürü ve fiziksel dünyaya karşı kazandığı en büyük zafer olacaktır.

Sırlar kadar üzücü bir kaderi olan başka bir millet millet daha yoktur. Balkan yarımadasının bütün kuzeyiyle şimdiki Avusturya'nın büyük bir kısmını kapsayan o görkemli imparatorluk, 1389'daki Koso-va Savaşı'nda karşılaştığı kalabalık Asya ordularından sonra kendini sefil bir köleliğin içinde buldu. Avrupa, kendi bağımsızlığı pahasına o barbar akını yavaşlatan Sırbistan'a olan büyük borcunu asla ödeyemez.

§

Çoğu genç gibi ben de gönlümde hayal sayılabilecek şeyler barındırıyorum. Ama ideallerimden bazılarına kavuşacak kadar talihliysen bu tüm insanlığın menfaatine olacaktır. En heyecanlı kısmı da, umutlarım gerçekleştiği takdirde, bunları bir Sırp'ın yapmış olmasıdır.

Keşke bu ülkeye dair ilk izlenimlerimi kelimelere dökebilseydim. *Binbir Gece Masalları*’nda cinin insanları tatlı maceralarla dolu rüyalar diyarına taşıdığını okumuştum. Benim durumumsa tam tersiydi. Cin beni rüyalar diyarından gerçeklik diyarına taşımıştı. Ardımda bıraktığım şey [Paris] güzel, sanatsal ve her yönden büyüleyiciydi. Burada gördüğüm ise makineleştirilmiş, kaba ve iticiydi. İrikıyım bir polis memuru gözüme kütük kadar görünen copunu fırıl fırıl döndürüyordu. Kibarca yaklaşıp yol tarifi sordum. “Altı blok düz git, sonra sola dön,” dedi, bakışlarıyla beni öldürürcesine. “Burası mı Amerika?” dedim kendi kendime, acı dolu bir şaşkınlıkla. “Medeniyet açısından Avrupa’dan bir asır geri kalmış.” 1889 senesinde –buraya geldikten beş sene sonra– başka bir ülkeye gittiğimde, Amerika’nın Avrupa’dan bir asırdan bile fazla İLERİDE olduğuna kani oldum ve bugüne kadar da bu fikrimi değiştirecek bir şeyle karşılaşmadım.

Birkaç yıla kalmadan milletlerin ordulara, gemilere, tüfeklere; gemi, tüfek; yıkıcı etkisinin ve menzilin sınırı olmayan çok daha korkunç silahlara gerek duymadan savaşıması mümkün olacaktır. Düşman, kendisinden herhangi bir uzaklıktaki şehri yok edebilir ve kimse onu durduramaz. Yaklaşan felaketi ve dünyayı cehenneme çevirecek olayları engellemek istiyorsak uçan makinelerin ve kablosuz enerji iletiminin hiç gecikmeden geliştirilmesi ve bütün gücüyle kaynaklarını bu işe vakfetmesi için devleti ikna etmeliyiz.

§

İnsanlar birbirlerini öldürmek gibi vahşi eylemleri sürdürdükleri müddetçe gelişimin önü kapalıdır. Savaşlara karşı duyduğum köklü nefret bana, huzuru ve barışı korumak için çok uğraşmış, hikmet sahibi bir insan olan babamdan geçmiştir.

Artık kozmik düşünmeye başladık. Sempatî hislerimiz bilinmeyen uzaklıklara kadar yayılıyor. “Weltschmerz”¹ bakterileri üşüştü üstümüze. Gelgelelim, şimdiye dek evrensel uyuma yalnızca tek bir uluslararası ilişki düzleminde ulaşılabildi. O da posta servisi. Gayet iyi işleyen bir mekanizması var posta servisinin; fakat bizler kutsal postacı heybesindeki ihtimamlı saygıdan ne kadar da uzağız!

§

Geçmişteki onca büyük devrimci fikrin akıl almaz bir yavaşlıkta gelişmesi göz önüne alındığında, evrensel barışın tam anlamıyla gerçekleşmesi çok olası görünmese bile bunun için çok uzun zaman geçmesi gerekemeyebilir. Hareket halindeki bir kütle olarak insan oğlu, gösterdiği rehavet ve sebat açısından hayat-taki tezahürlerinden ayrılamaz.

¹ Alm. Dünya Ağrısı (Varoluştan kaynaklı, melankoliye meyleden bir acı.) (ç.n.)

İlk çağlara, yalnızca güçlünün kanunun geçerli olduğu zamanlara dönelim. Aklın ışığı henüz yanmamıştı ve zayıflar güçlülerin merhametine kalmışlardı. Zamanla zayıflar kendilerini savunmayı öğrendiler. Sopa, taş, mızrak, sapan ya da ok kullandılar ve sonuçta fiziksel kuvvet yerine zekâ, savaşlarda belirleyici faktör konumunu aldı. Vahşi kişilikler, daha asil hislerin uyanışıyla yumuşadı ve çağlar süren bir sürecin sonunda, akılsız hayvanın kaba dövüşmeleri, günümüzün “medeni harbine” dönüştü. Bu harpte taraflar el sıkışır, dostane bir havada sohbet eder, purlarını içerlerken en ufak bir sinyalde ölümcül bir çatışmaya girmeye hazırdırlar. Kötümserler diledikleri gibi konuşsunlar; bu, muhteşem bir ilerlemenin mutlak kanıtıdır.

Tarihin başlangıcından bu yana gerçekleşen bu en büyük savaştan [II. Dünya Savaşı] yeni bir dünya doğmalıdır; insanlığın fedakârlıklarını haklı çıkaracak bir dünya. Bu yeni dünyada zayıf güçlünün, iyiye kötünün suiistimaline uğramamalı; fakir zenginin şiddetiyle aşağılanmamalı. Zihnin yaratımları, bilim ve sanat, topluma insanlığın daha iyi ve barış içinde yaşaması için hizmet etmeli, bireylerin bencilce servet edinmeleri için değil. Bu yeni dünya mazlumun ve hor görülenlerin değil, onur ve saygınlıkta birbirine eşit özgür insanlarla ulusların dünyası olmalı.

§

Daha çok bildiğimizde cehaletimizin daha da arttığını söylemek ne kadar çelişkili dursa da doğrudur. Çünkü ancak aydınlanma yoluyla sınırlarımızın farkına varırız. Entelektüel gelişimin en memnuniyet verici sonuçlarından biri, yeni ve daha büyük ihtimallere kapı açmasıdır.

Bireyler arasındaki kavgalar, tıpkı devletlerle milletlerin arasındakiler gibi, kelimenin en geniş anlamıyla, daima yanlış anlaşmalardan; bir başkasının görüş açısını takdir etme kabiliyetsizliğinden kaynaklanır. Bu da cehaletten, kendi alanlarında değil ama karşılıklı alanlarındaki cehaletlerinden dolayıdır. İhtilaf tehlikesi, her insanda bulunan mücadelecilik özelliğinin baskınlığına bağlı olarak artıyor. Doğuştan gelen bu savaşçılık temayüllerine direnmek için en iyi yol, başkalarının faaliyetlerinden yana cehaletin, genel kültürün sistemli bir şekilde arttırılması yoluyla defedilmesidir. Bu amacı gözardı etmeden fikir teatisinin ve karşılıklı ilişkilerin desteklenmesi çok önemlidir.

§

Eksik gözlem cehaletin bir türüdür ve mevcut pek çok ölümcül kavramla aptal düşünceden sorumludur.

Şu anda istediğimiz, dünya üstündeki diğer şahıslar ve toplumlarla daha yakın bir temas, daha iyi bir iletişim kurmak ve dünyayı ilkel barbarlıklarla ihtilafın içine sokan, milli egoizm ve gurura olan fanatik bağlılığın bertaraf edilmesidir... Barış ancak evrensel bir aydınlanma ve milletlerin bir araya gelmesinin doğal bir sonucu olarak ortaya çıkabilir; biz hâlâ bu huzurlu gerçeklikten çok uzağız.

Hareket halindeki bir kütle, yönünün değiştirilmesine direnecektir. Aynı şekilde dünya da yeni fikirlere karşı çıkar. Fikrin öneminin ve değerinin kavranması zaman alır. Cehalet, önyargı ve atalet fikrin erken gelişimine ket vurur. Samimiyetsiz bileşenler ve bencil sömürücüler itibarını zedeler. Düşmanları ona saldırır ve onu yargılar. Ama en nihayetinde bütün bariyerler yıkılır ve yeni fikir yangın gibi yayılır.

Günümüzde dünyanın en medeni ülkeleri gelirlerinin azami kısmını savaşa harcarken eğitime asgari bir pay ayırmaktadırlar. Yirmi birinci yüzyıl bu düzeni tepetaklak edecektir. Cehaletle savaşmak, savaş meydanında ölmekten daha görkemli olacaktır. Yeni bilimsel gerçeklerin keşfi diplomatların çekişmelerinden daha önemli bulunacaktır. Günümüz gazeteleri bile bilimsel buluşlara ve yeni felsefi kavramların üretilmesine haber muamelesi yapmaya başladılar. Yirmi birinci yüzyılın gazeteleri ise suçlara ya da siyasi ihtilaflara arka sayfada şöyle bir değinip geçecekler, yeni bilimsel hipotezleri ise manşetten vereceklerdir.

İnsanlığın ilerlemesini engelleyen en büyük direnç, Buda'nın deyişiyse, "Dünyanın en büyük kötölüğü" cehalettir. Cehaletten kaynaklanan bu direnç ancak bilginin aktarılması ve insanlığın heterojen unsurlarının birleştirilmesiyle mümkün olacaktır. Bu amaç uğruna hiçbir emek boşa harcanmış olmaz.

§

Para benim için insanların ona atfettiğı gibi bir değeri taşıyor. Ben bütün paramı, insanoğlunun hayatını kolaylaştıracak icatlar yaptığım deneylerime yatırdım.

Nasıl yiyecek bir şey bulacağımı bilmeden çok gün geçirdim. Ama çalışmaktan hiç korkmuyordum. Çukur kazan adamların yanına gidip çalışmak istediğimi söylemiştim. Patronları üstümü başımı, beyaz ellerimi süzüp diğerlerine bakıp güldü. Ama, “Pekâlâ, ellerine tükür ve çukura atla,” dedi. O gün herkesten daha sıkı çalıştım. Günün sonunda elime iki dolar geçmişti.

§

Bir sentim olabilmesi için önce pencereden dışarı avuç avuç saçacak kadar param olması gerekir.

Eğitimli bir gözlemci, hatta sosyolojik anlamda hiç eğitim almamış biri için bile şu açıktır ki asırlar süren bir zaman sonunda dünyada cinsiyet ayrımcılığına karşı yeni bir tavır benimsendi ve bu tavır Birinci Dünya Savaşı'nın hemen öncesi ve sonrasında beklenmedik bir şekilde canlandı.

§

Çalışmalarımda beni teşvik eden asla maddi kazanç olmadı. Yine de, işime devam edebilmem için, bilim ve sanayiye verdiğim değerli hizmetlerim karşılığında emeklerimin tazmin edileceğini umuyorum.

İnsan dışısının cinsiyet eşitliği mücadelesi, kadının daha üstün olduğu bir cinsiyet düzeniyle son bulacaktır. Yalnızca yüzeysel olgularla kendi cinsiyetinin gelişimini sezebilen modern kadın aslında insan ırkının bağrında şekillenen daha derin, daha kuvvetli bir şeyin tecelli edişidir.

§

Arı hayatının merkezinde kraliçe arı vardır. Kraliçe arı kovana kalıtsal hakkı olduğu için hükmetmez, -zira her yumurtadan bir kraliçe arı çıkabilir- bu böcek türünün rahmi görevini gördüğü için hükmeder.

En başından beri, sayısız nesildir, kadınların sosyal hayattaki itaatkârlığı, doğal olarak, erkeklerden hiç de geri kalmadığını bildiğimiz zihinsel yeteneklerinde kısmen körelmeye ya da en azından bu özelliklerin kalıtsal mirasında bir durulmaya yol açmıştır. Fakat kadınlar zihinsel hünerler ve başarılar açısından erkeklerle eş kapasitede olduklarını göstermişlerdir ve nesiller birbirini takip ettikçe bu kapasite daha da artacaktır; ortalama bir kadın ortalama bir erkek kadar tahsil görecektir, hatta, beyninin uykudaki yetenekleri asırlarca dinlenmede kaldığı için daha güçlü çalışacak ve bu sebeple kadının tahsili daha bile iyi olacaktır. Kadınlar geçmiş emsalleri yok sayacak ve kendi gelişimleriyle medeniyeti irkilteceklerdir.

Kadınların yeni alanlarda girişimde bulunmaya başlaması ve liderliği yavaş yavaş ele geçirmeleri kadınsı hislerini köreltip nihayetinde tamamen yok edecek, annelik içgüdülerini ortadan kaldıracaktır. Böylelikle evlilik ve annelik nefrete uyandıracak ve medeniyet gitgide arıların mükemmel medeniyetine benzeyecektir.

§

Sanatçıların eserlerine hep hayranlık beslemişimdir ama benim fikrime göre, onların eserleri yalnızca gölge ve suretlerdir. Oysa mucitler dünyaya elle tutulur, yaşayan ve işleyen eserler kazandırırılar.

Soylu reformcularla filozofların öğretilerinde insanseverlik ruhunu uyandıran, sanatçının ta kendisidir. Bu ruh, her alandan ve konumdan insana, maddi kazanç için değil başarmanın verdiği keyif ve yoldaşlarına sağlayabileceği iyilikler için çalışma azmini aşmıştır. Bu tesirin altında insanlar işlerine devam ediyor, çalışmalarına derin bir sevgi besliyor, kendi alanlarında mucizeler yaratıyorlar. Bununla birlikte bilgiyi edinip yaymayı ana gayeleri ve keyif kaynakları olarak görüyor, dünyevi şeylerin ötesine bakabiliyor ve mükemmeliyet bayrağını taşıyorlar. O halde sanatçıyı onurlandıralım, ona şükranlarımızı sunalım; sanatçının şerefine içelim!

Edison samanlıkta bir iğne arayacak olsa, bir balarısının azmiyle işe koyulur, iğnenin nerede olabileceğini durup düşünmez, aradığı nesneyi bulana kadar da sapla samanı birbirine katardı... Oysa küçük bir teori ve hesaplamayla, harcadığı emekten yüzde doksan tasarruf edebilirdi.

§

Kadınlar önce eşitliklerini sonra da üstünlüklerini erkekleri fiziksel olarak taklit etme yoluyla değil, kadının zihninin uyanışıyla ortaya koyacaklar.

Edison'la tanışmamız benim için akıldan çıkmayacak bir hadiseydi. Yaşamının başında kendisine hiç fırsat tanınmamış, hiç bilimsel eğitim görmemiş birinin bunca iş başarmış olması beni hayran bırakmıştı. Oysa ben bir düzine dil öğrenmiş, edebiyat ve sanatla ilgilenmiş, en güzel yıllarımı kütüphanelerde geçirmiş, elime ne geçse; Newton'ın "Principia"sından, Paul de Kock romanlarına kadar okumuştum ve hayatımın çoğunu çarçur ettiğimi düşünüyordum. Ama bunun yapabileceğim en iyi şey olduğunu anlamam çok uzun sürmedi.

Edison, ampirik araştırmanın en başarılı ve muhtemelen son örneğiydi. Başardığı her şey, sıklıkla rastgele sergilediği ama gayretlerini ve kaynaklarını esirgemediği ısrarlı test ve deneylerin sonucuydu. İşe, bilinen birkaç unsurla başlar, bu unsurların kombinasyonlarını, permütasyonlarını alır, tabloya geçirir, bütün listenin üzerinden bir ipucu elde edene kadar müthiş bir hızla test ardına test yapardı. Aklı tek bir fikre saplanıp kalır, yerinden oynatmadık taş bırakmaz, bütün olasılıkları denerdi.

Paris'ten 1884'ün baharında geldim ve hemen onunla [Thomas Edison] tanıştırıldım. Gece gündüz deney yapıyor, tatilleri bile boş geçirmiyorduk. Laboratuvarında farklı aralıklarla kâh çalışarak kâh uyuyarak varlık gösteriyordu. Hiçbir hobisi yoktu, sporu sevmezdi bir eğlence kaynağı yoktu; üstelik en temel hijyen kurallarını bile hiçe sayarak yaşıyordu. Hiç şüphesiz, sonradan, onu korumayı kendine hayat amacı edinmiş istisnai zekilikte bir kadınla evlenmiş olmasaydı sırf bu ihmalkârlığının sonuçlarından ötürü seneler evvel ölürdü. İşine işte böyle büyük ve kontrolsüz bir tutkuyla bağlıydı.

Thomas Edison'ın yöntemi verimsizliğin tepe noktasındaydı. Çünkü herhangi bir sonuç alınabilmesi için, ucsuz bucaksız bir zeminin kapsanması gerekiyordu. Önceleri, azıcık teori kurup hesaplama yapıldığı takdirde verdiği emekten yüzde doksan tasarruf edeceğini bildiğimden, bu halini üzüntüyle izliyordum. Ama kitap öğretilerine ve matematik bilgisine sahici bir horgörü, kendi mucitlik içgüdüleri ve pratik Amerikan zekâsına ise mutlak bir inanç besliyordu. Bu açıdan bakınca, muazzam sayıda başarıya ulaşmış olması bir nevi mucizedir.

[Thomas] Edison gibi bir fenomenin bir daha dünyaya gelmesi pek olası değildir. Koşullardaki köklü değişim ve artan teorik eğitim gereksinimi bu durumu imkânsız kılmaktadır. Edison kendi memleketinin tarihinde eşsiz ve yüce bir yer kaplayacaktır; memleketi onun muazzam dehasıyla insanlığın menfaati için elde ettiği başarılarından kıvanç duyabilir.

§

Pek çok mucidin ortak bir sorunu var: Sabırsızlar. İşi ağırdan alıp bir şeyi önce kafalarında açık ve net olarak çalıştırmaya isteksizler. Akıllarına eseni hemen denemek istiyorlar. Sonuçta da bir sürü para ve iyi malzeme heba olduktan sonra yanlış yaptıklarını görüyorlar. Hepimiz hata yaparız ama hatayı işe koyulmadan yapmak en iyisi.

İnsan bütün enerjisini tek bir işe odaklamalı, tüm benliğiyle tek bir gerçeği idrak etmeli; işte o zaman, kutsal ateş onu kavursa bile kendisinden daha az yetenekli milyonlarca kişi peşinden gelecektir. Başarmak için çok az bir şansı olsa bile gece gündüz yılmadan çalışılmalı. Gelişimin büyüklüğünü belirleyen işin niceliği değil niteliğidir.

§

Bilim insanı hemen sonuç almayı hedeflemez. Gelişkin fikirlerinin hemen kabul görmesini beklemes. Onun işi çiftçinin işine benzer: İstikbal için çalışır. Görevi gelecek nesil için temeli kurup yönü işaret etmektir. Yaşar, emek verir ve umut eder.

Benim yöntemim farklı. Ben asıl işe geçmek için acele etmiyorum. Aklıma bir fikir geldiğinde onu önce hayalimde canlandırıyorum. Yapısını değiştiriyorum, iyileştirmeler yapıyorum ve aleti zihnimde çalıştırıyorum. Türbinimi düşüncelerimde mi yoksa atölyemde mi çalıştırdığım benim için kesinlikle önem taşıyor. Dengesiz olup olmadığına bile dikkat ediyorum. Hiç fark olmuyor, sonuçlar hep aynı çıkıyor. Bu sayede elimi hiçbir şeye sürmeden gayet hızlı ve mükemmel bir tasarım yapabiliyorum. İcadımda düşünebildiğim her türlü geliştirmeyi işleme koyup da hiçbir yerinde hata göremediğim zaman, beynimin bu nihai ürününe somut bir şekil veriyorum. İcat ettiğim alet aynı düşündüğüm şekilde çalışıyor ve deney planladığım gibi sonuçlanıyor.

İspatlamadığım hiçbir şeyin bildirisinin altına imzamı atmadım. Bu yüzden benim yaptığım hiçbir beyan tekzip edilmemiştir ve bundan sonra da edileceğini sanmıyorum. Zira bir şey yayımlayacağım zaman önce deneyini, sonra hesaplamasını yapar, teoriyle pratik birbirini tuttuğunda da sonuçları duyururum.

§

Bana tüm çalışmalarımda rehberlik eden tutku, doğagüçlerini insanoğlunun menfaati için kullanmaya duyduğum tutkudur.

Başladığım şeyi illa bitirmek gibi bir saplantım vardı. Bir keresinde Voltaire'in eserlerini okumaya başlamış ve o canavarın gün boyu yetmiş iki fincan sade kahveyi devirerek yazdığı, küçük harflerle basılmış yaklaşık yüz kitaplık bir külliyatı olduğunu öğrenince gözüm korkmuştu. İlla ki okunacaklardı ama son kitabı bitirip masaya koyduğumda çok memnun olmuş ve, "Bir daha asla!" demiştim.

§

Hiç şüphesiz, bazı gezegenler meskûn değildir ama diğerleri öyledir ve bunların arasında bütün gelişim aşamalarıyla yaşam var olmalıdır.

Benim çok çalışkan olduğum söylenmiştir hep; düşünce emeğe denk görülüyorsa belki de öyleyimdir çünkü neredeyse bütün çalışma saatlerimi düşünmeye adadım. Ama çalışmak katı bir kurala bağlı kalarak, belli bir zamanda belli bir performans göstermekse şayet, o halde aylakların en boшта gezeni olabilirim. Zorlama altında gösterilen her türlü çaba yaşam enerjisinden feda etmeyi gerektirir. Ben asla böyle bir bedel ödemedim. Tam tersine ben düşüncelerimle beslendim, geliştirdim.

Bir keresinde meşhur Macar yazar Josika'nın "Abafi" (Aba'nın Oğlu) isimli romanına denk geldim. Bu kitap o zamana dek içimde uyuyan irade gücümü uyandırdı ve *özdenetim* üstüne çalışmaya başladım. Başlangıçta kararlılığım nisan karları gibi eriyip gidiyordu ama çok geçmeden zayıflığıma karşı zafer kazandım ve hiç bilmediğim bir zevk tattım: Dilediğimce hareket etme zevkini.

Uzayın nitelikleri olamayacağı gibi basit bir sebebe dayanarak eğrilemeyeceğini savunuyorum. Tanrı'nın nitelikleri olduğu söylenebilir; aslında yoktur, ona attığımız sıfatlar vardır ve bunlar da bizim uydurmamızdır. Yalnızca uzayı dolduran maddeleri ele alırken nitelikten bahsedebiliriz. Büyük kütlelerin karşısında uzayın eğrilebileceğini söylemekle bir şeyin hiçbir şey yokken harekete geçmesini iddia etmek eşittir.

§

Hayatımda başarılı olmamın tek yolu disiplinden geçiyordu. Ben de arzularımla iradem bir olana kadar kendi üstümde disiplin uyguladım.

Bu müsrifliğin sonsuza dek devam edemeyeceği açıktır. Çünkü jeolojik araştırmalar yakıt kaynaklarımızın sınırlı olduğunu gösteriyor. Son yıllarda stoklarımız öyle hesapsızca kullanıldı ki tüm kaynaklarımızın tükenmesi tehdidiyle karşı karşıyayız.

§

Mars'ta veya başka bir gezegende akıllı varlıklar varsa dikkatlerini çekecek bir şeyler yapabiliriz diye düşünüyorum... Bu konu beş altı yıldır gündemimden çıkmıyor.

Bedenlerimiz benzer yapıdalar ve aynı haricî etkenlere maruz kalıyorlar. Bu da verilen tepkilerde benzerliğe ve sosyal kurallarla yasaların dayandığı genel eylemlerde ahenge yol açıyor. Bizler bulunduğumuz ortamdaki kuvvetlerin kontrolü altında bulunan, şişe mantarı gibi suyun üstünde savrulan ama dışarıdan gelen uyaranların sonuçlarını özgür iradeyle karıştıran otomatlarız. Hareketlerimiz ve eylemlerimiz her zaman yaşamı korumak adına; ve birbirimizden bağımsız dursak da aslında görünmez bağlarla bağlıyız. Organizma mükemmel düzenini koruduğu müddetçe, kendini harekete geçiren uyaranlara uygun cevap verir ama herhangi bir bireyde dengesizlik baş gösterdiğinde o bireyin kendini koruma gücü hasar görür. Birisi sağır kaldığında, görüşü zayıfladığında veya bir yerlerini sakatladığında yaşamına devam etme şansının azaldığını herkes bilir. Bu, aynı zamanda, otomatın yaşamsal gücünü bozup yıkımına gitmesine neden olan, beyindeki bazı kusurlar için de geçerlidir; hatta belki daha bile çok. Sağlam ve gelişmiş mekanizmaya sahip, çevrenin değişen koşullarına itaatkâr bir kesinlikle tepki veren hassas ve gözlemci bir kişi, doğrudan algılanması güç tehlikelerden kurtulmasını sağlayan, üstün bir mekanik duyuyla donatılmıştır. Ana organları büyük ölçüde hasar görmüş biriyle temas ettiğinde bu duyusu öne çıkar ve kişi “kozmetik” acıyı hissederek. Yüzlerce örnekte bunun doğruluğu gözlenmiştir. Başka doğa öğrencilerini de bu konuya yoğunlaşmaya davet ediyorum. İnanıyorum ki sistematik çalışmaların birleştirilmesiyle dünya adına çok değerli sonuçlar elde edilecektir.

İnsana dair konuştuğumuzda zihnimizde insanlığı bir bütün olarak algılarız. İnsanın hareketlerinin araştırılmasına yönelik bilimsel yöntemler uygulamadan önce bunu fiziksel bir gerçek olarak kabul etmeliyiz. Bugün kimse milyonlarca bireyin ve sayısız tip ve şahsiyetin bir varlık, bir birlik oluşturduğundan kuşku duyabilir mi? Düşünce ve eylemde özgür olsak da gökkubbedeki yıldızlar gibi görünmez bağlarla bir arada tutuluyoruz. Bu bağlar gözle görülmez ama onları hissedebiliriz. Parmağımı kesersem canım acır: Bu parmak benim bir parçamdır. Üzgün bir arkadaşımı görürsem ben de üzülürüm: Arkadaşımla ben birizdir. Sonra ölmüş bir düşmanımı görürüm. Evrendeki bütün cisimler arasında en az umurumda olan bir cisim. Yine de beni kederlendirir. Hepimizin bir bütünün parçası olduğunu kanıtlamaz bu?

Bu fikir asırlardır dinlerin mükemmel bir bilgelik taşıyan öğretilerinde de beyan edilmiştir. Bunun sebebi büyük olasılıkla, bu fikrin insanlar arasında barışı ve uyumu sağlamanın bir yolu ve esaslı bir gerçek olmasıdır. Budistler farklı ifade eder, Hıristiyanlar farklı; ama sonuçta iki tarafında söylediği aynıdır: Hepimiz birizdir. Gelgelelim bu fikri desteklemek için yalnızca metafizik delillere sahip değiliz. Güneşlerin, gezegenlerin ve ayların oluşturduğu birlik gibi olmasa da bilim de farklı bireylerin bağlantılı olduğunu kabul etmektedir. Gelecekte, fiziksel ve diğer durumlarla fenomenleri araştırarak alet ve metotlara sahip olduğumuzda bunun deneysel olarak teyit edileceğine şüphe yoktur. Birey fanidir, nesiller ve uluslar gelip geçer ama insan baki kalır. Bireyle bütün arasındaki temel fark budur.

Buharlı makine ve içten yanmalı motoru geliştirmekle ya da yeni bataryalar icat etmekle yetinmemeliyiz; çalışacak çok daha iyi bir alanımız, tamamlamamız gereken çok daha büyük bir görevimiz var. Hiç tükenmeyecek kaynaklardan enerji elde etmenin yollarını, malzeme israf etmemenin yöntemlerini bulmalıyız.

§

Yıkma için inşa ediyoruz. Çalışmalarımızla kaynaklarımızın çoğu insafsızca heba ediliyor. İlerleyişimizi tahribatla damgalıyoruz. Gözümüzün gördüğü her yerde zaman, emek ve yaşam kaybı var. Sevimsiz bir manzara; ama gerçek bu.

Enerjinin kablolar olmadan ekonomik bir şekilde iletimi insanoğlu için her şeyin üstünde bir önem taşımaktadır. Kablosuz enerji iletimi sayesinde insanoğlu havaya, denize ve çöllere karşı mutlak bir üstünlük kazanacaktır. Madencilik, pompalama, nakliyat, yakıt yakma gibi zaruretlerden kurtulacak ve israfın önüne geçecektir.

§

Enerji elde etmek için yakıt kullanırsak sermayemizden yer ve onu hızla tüketiriz. Barbarlıktan farkı olmayan bu yöntem gereksiz israfa yol açar ve gelecek nesillerin hayrına bir an önce durdurulmalıdır.

Çocukluğumdan itibaren dikkatimi hep kendi üstümde toplamaya mecbur kalmışımdır. Bu, bana sıkıntı vermekle birlikte, şimdi düşününce gizli bir lütuftu da. Çünkü bana hayatın korunmasında iç gözlemin paha biçilmez kıymetini bilmeyi ve başarıya giden yolları öğretti. Meslek baskısı ve bilginin kapılarından içeri akan sonsuz tesirler modern varoluşu pek çok yönden tehlikeli kılmaktadır. Çoğu kimse dış dünya üstüne öyle derin bir tefekküre dalmıştır ki kendi içlerinde neler olup bittiğinden habersizdirler. Milyonlarca vakitsiz ölümün ana sebebi burada bulunabilir. Özenliliği düstur edinmişler dahi hayal gücünden sakınıp asıl tehlikeyi gözardı etme hatasına düşerler. Birey için geçerli olan, aşağı yukarı, toplum için de geçerlidir.

Bütün canlılar evrenin çarkında iç içe geçmiş dışlilerdir. Görünüşte yalnızca çevresindekilerin etkisindeymiş gibi dursalar da harici tesirlerin alanı sonsuz mesafelere kadar yayılır. Uzayın sonsuz boşluğunda ne bir takımyıldızı ne bir nebula, ne güneş ne bir gezegen ne de yıldızlı semadan geçip giden bir gezgin vardır ki kaderini aynı şekilde kontrol etmesin –muğlak ve asılsız astroloji bakımından değil, gayet katı doğal bilimler bakımından.

§

Bazen evlenmeyerek işim uğruna çok büyük bir fedakârlıkta bulunmuşum hissine kapılıyorum.

Ressamlar ve müzisyenler evlenmeli, evet; ama mucitler evlenmemeli. Ressamla müzisyen, kadından ilham alabilir ve en güzel eserlerini aşkları sayesinde verebilir; oysa mucidin tabiatı öyle güçlü, vahşi ve arzuludur ki bir kadına kendini adadığında bilime verecek bir şeyi kalmaz. Sanmıyorum ki çok sayıda büyük icadını sayabileceğiniz bir mucit olsun.

§

Anti-sosyal davranışlar, konformistlerle dolu bir dünyada zekânın göstergesidir.

Akıl inziva halindeyken ve kesintisiz kendi baş-
nalığında daha çok işler. Düşünmek için büyük bir la-
boratuvara ihtiyaç yoktur. Yaratıcı zekâyı köstekleyen
haricî tesirlerden uzakta özgünlük büyüyüp serpilir.
Yalnız kalın, icadın sırrı buradadır; yalnız kalın, fikir-
ler buradan doğar.

§

Yirmi birinci yüzyılda robotlar, antik medeniyet-
lerdeki kölelerin yerini alacaktır.

Çok yakında kablosuz olarak dünyanın her yerine mesaj iletmek öyle kolay olacak ki herkes kendi aygıtını yanında taşıyıp çalıştırabilecek. Bu konuya inancım öyle sağlam ki, enerji ve bilgi aktarımını artık teorik bir olasılıktan çok, elektrik mühendisliğinin bir gün çözmesi gereken ciddi bir meselesi olarak görmeye başladım.

§

İleride bugünü anmak ve bilimsel öngörülerimi sınamak adına şunu söylemekten çekinmiyorum: Uçan makinelerle gemilerin kablosuz elektrikle çalıştırılması bundan on sene sonra bir mucize olma özelliğini yitirecektir.

Kazara ortaya çıkan ve deneylerle de teyit edilen bu gerçek, yani olanca azametiyle bu gezegenin, elektrik akımları karşısında küçük bir metal toptan farksız olduğu gerçeği ve bu gerçek sayesinde, akla hayale sığmayan ve hesaplanamaz sonuçlara gebe sayısız olasılığın elde edileceği kabul gördüğünde; ilk santral açıldığında ve bir telgraf mesajının, âdeta bir düşünce gibi gizli ve müdahalesiz bir şekilde dünyanın her yerine iletilebileceği, tüm tonlamalarıyla insan sesinin ânında yerkürenin her köşesine doğru ve anlık olarak yinelenebileceği, bir şelaleden sağlanan enerjiyle her yerde –karada, denizde ya da havada– ışık, ısı ve hareket gücü elde edilebileceği gösterildiğinde, insanlık tıpkı çomak sokulmuş karınca yuvası gibi karışacak: Sonra seyreyleyin cümbüşü!

Kolaylıkla erişilebilen üst hava katmanlarından elektrik enerjisinin her mesafeye iletilebileceğini deneylerle kesin olarak göstermiş bulunuyorum. Bu gerçek ortaya çıktığından beri tüm varlığımı bu iletimi geniş ölçekte yapabilmeye adadım.

§

Bilimsel gelişmeler ahlâk kurallarımızla geleneklerimizi bile değiştirebilir. Belki de kısa bir süre sonra olayların gidişatına öyle bir alışacağız ki birilerinin iskeletimizi ya da organlarımızı mercek altına yatırdığını bildiğimiz halde rahatsız olmayacağız.

Çok uzak olmayan bir gelecekte enerji –ev aydınlatmasından, uçakların çalıştırılmasına– her türlü kullanım için kablosuz olarak iletilebilecektir. Temel prensipleri buldum, geriye bunların geliştirilmesi kaldı. Bu gerçekleştiğinde dünyanın her köşesine –çiftliğinizi gören dağın tepesinden kutuplara ya da çöllere– gidip yemeğinizi pişirecek ya da kitabınızı okumanız için size aydınlatma sağlayacak küçük bir teçhizat kurabileceksiniz. Bu teçhizat valizden büyük olmayan bir çantada taşınacak. Gelecekte tarlalarda kablosuz aydınlatma, şimdilerde şehirlerimizdeki elektrikli aydınlatma direkleri kadar yaygın olacak.

Ömrünüz bitmeden insan elinden çıkma dehşetli hadiselerle tanık olabilirsiniz.

§

Kablosuz teknolojisi tam anlamıyla kullanıma geçtiğinde bütün dünya koca bir beyne dönüşecek – ki aslında şu anda da öyle; her şey gerçek ve ritmik bir bütünün parçası. Birbirimizle anlık olarak, mesafe sorunu yaşamadan iletişim kurabileceğiz. Bununla da kalmayacak, televizyon ve telefon aracılığıyla, binlerce kilometreye rağmen birbirimizi, sanki yüz yüze oturuyormuşuz gibi göreceğiz; üstelik bunları yapmamızı sağlayacak aletler mevcut telefonumuzdan çok daha basit olacak. Ceket cebinde bile taşınabilecek.

§

Evrenin sırlarını bulmak istiyorsanız enerji, frekans ve titreşim cinsinden düşünmelisiniz.

Mevcut gelişmeler göz önüne alındığında Mars'a mesaj iletmek için bir makine yapılmasının önünde aşılmaz bir engel bulunmamaktadır. O gezegenin sakinlerinin, şayet kendileri elektrik konusunda hünerlilerse, bize ilettikleri mesajları kaydetmek de aynı şekilde güç olmayacaktır. Bir kez iletişim kuruldu mu, bu iletişim en basitinden; diyelim sırf karşılıklı sayı alışverişinden bile ibaret olsa, daha ileri seviyede bir iletişime doğru hızla yol alınacaktır. "Bir, iki, üç" gibi bir sinyale, "dört" sinyaliyle karşılık verebildiğimizde, mesaj alıp gönderme işlemi kesinlik kazanacaktır. Marslılar ya da bize sinyal gönderen başka bir gezegenin sakinleri, gönderdikleri mesajları uzay boşluğundan yakaladığımızı ve cevap gönderdiğimizi hemen anlayacaklardır. Böyle bir bilgi iletimi çok zor olmakla birlikte imkânsız değildir ve ben bunu yapmanın bir yolunu buldum.

Böyle bir gelişme bütün dünyayı birbirine katacaktır! Gerçekleşmesi kim bilir ne kadar zaman alır? Ancak bir gün bunun gerçekleşebileceğini herkes anlamalıdır.

En azından bilim adına bir kazanım söz konusudur. Yine de, gördüğümün yalnızca bir hayal değil, büyük ve sağlam bir gerçek olduğunu deneylerimin de yakında ortaya çıkaracağını umuyorum. Atmosferdeki nemin yağış halini almasını tamamen kontrol edebileceğimiz zaman çok yakındır. Sonrasında okyanuslarından sınırsızca su çekip dilediğimiz kadar enerji üretmemiz ve yerküreyi sulamamız ve tarımla tamamen değiştirmemiz mümkün olacaktır. Elektrik aracılığıyla insanlık adına daha büyük bir kazanım hayal edilemez.

§

Birkaç sene evvel geliştirdiğim bir telsiz araçla toprak altındaki madenleri tespit etmek mümkün olmuştu; aynı şekilde denizaltıların yerleri de tespit edilebilir.

Bir keresinde Colorado'da yoğun bir sisten yağış elde etmeyi başardım. Dışarısı pusluydu ama akımı açtığımda laboratuvardaki bulut öyle yoğunlaştı ki yüzümün birkaç santim ötesine tuttuğum elimi göremiyordum. Kurak bir bölgeye, doğru tasarlanmış bir santral kurabileceğimize, santrali gözlemlerin neticeleriyle kurallara uygun çalıştırabileceğimize ve bu sayede okyanustan sulama ve enerji amaçlı sınırsız miktarda su çekebileceğimize olan inancım sağlam. Bunu gerçekleştirmeye benim ömrüm yetmezse bile bir başkası başaracaktır. Her halükârda haklı olduğumdan eminim.

Son gelişmeler ışığında, yakın bir gelecekte, telgraf mesajlarının okyanus aşırı ülkelere kablosuz iletilmesini bekleyebiliriz. Kısa mesafelerde ise, uzman operatör gerektirmeyen kablosuz telefonlara ihtiyacımız var.

§

Dünyanın herhangi bir yerinde, irademiz dahilinde elektriksel bir etki yaratabiliriz. Denizdeki bir taşıt gibi hareket halindeki bir cismin konumunu ve yönünü, kat ettiği mesafeyi veya hızını saptayabiliriz.

On sekiz yılı aşkın süredir, bilgilerimi güncel tutmak için Hertz dalgaları kullanan telgraf sistemiyle ilgili çıkan tezleri, bilimsel raporları ve makaleleri okuyorum; ancak okuduklarımın hepsi bende kurmaca izlenimi yaratıyor... Kablosuz iletimde Hertz dalgaları bir süre daha kullanılabilir ama şunu çekinmeden söyleyebilirim ki kısa bir zaman zarfında bu yöntem bilimsel zekânın tarihe geçmiş en çarpıcı, en anlaşıl-maz hatası olarak görülecektir.

Yakın bir gelecekte aklımızda oluşan bir imgeyi ekran üstüne yansıtmak ve istenen yerde görüntülenmesini sağlamak mümkün olacak. Bu düşünce okuma aracının tamamlanması, sosyal ilişkilerimizin iyileşmesi adına bir devrim niteliği taşıyacak.

§

Beynim sadece bir alıcıdan ibarettir; evrende ise bilgiyi, gücü ve ilhamı aldığımız bir öz vardır. Henüz bu özün sırrına erişemedim ama var olduğunu biliyorum.

Çok geçmeden her yerde duman yok ediciler, toz emiciler, ozonlama cihazları, su, hava, yiyecek ve giyecek sterilizasyon aletleri; sokaklarda, üstgeçitlerde ve metrolarda kaza önleyiciler olacak. Şehirde hastalık saçan mikroplara maruz kalmak imkânsız gibi bir şey olacak ama kasabalılar dinlenip iyileşmek için şehirlere gidecekler.

§

Öngörülerimin şimdiye dek olduğu gibi doğru çıkmayacağını gelecek gösterecek.

Nesiller sonra makinelerimiz, evrendeki herhangi bir noktadan elde edilen enerjiyle çalışacaklar. Bu fikir yeni değil... Gücünü topraktan alan Antheus'un mitinde de rastlıyoruz buna, müthiş matematikçilerimizden birinin teorilerinde de. Evren enerjiyle doludur. Bu enerji statik midir, kinetik mi? Statikse umutlarımız boşa çıkmış demektir. Kinetikse –ki öyle olduğunu kesinkes biliyoruz– insanoğlunun makinelerini doğanın dişli takımına bağlamayı başarması an meselesidir.

§

Sonsuza giderken bütün kuvvetler mükemmel bir uyum yakalarlar. Bu sebeple tek bir düşüncenin enerjisi, evrenin devinimini belirleyebilir.

Doğa aynı sonuca pek çok yolla ulaşabilir. Fiziksel dünyadaki bir dalga gibi, her yeri kapsayan ortamın sonsuz okyanusunda, canlı organizmalar dünyasında, yaşamın kendisinde, bir akım darbesi ilerler, bazen belki ışık hızıyla gider, bazense öyle yavaştır ki asırlar boyunca aynı yerde sabit dururmuş gibi görünür. İnsanoğlunun idrak edemeyeceği karmaşıklıkta süreçlerden geçer; ama tüm formlarında, tüm aşamalarında, enerjisi bütünüyle mevcuttur. Uzak bir yıldızdan tek bir ışın demeti, gözüne geldiği bir geçmiş zaman diktatörünün hayatının gidişatına etki etmiş, milletlerin kaderlerini değiştirmiş, yerkürenin yüzeyini dönüştürmüş olabilir; Doğa olayları işte böyle çetrefilli, idrak etmesi böyle güçtür. Sonsuzluk boyunca enerjinin korunumu yasasına uygun olarak kuvvetlerin mükemmel bir dengede olduklarını, dolayısıyla da tek bir düşüncenin enerjisinin evrenin hareketini belirleyebileceğini göze aldığımız zaman dışında Doğanın o karşı konulmaz ihtişamına dair güçlü bir fikir edinmemizin yolu yoktur.

İnsan beynindeki alfa dalgaları 6 ile 8 hertz arasındadır. Vücut boşluğunun dalga frekansı 6-8 hertz arasında titreşir. Bütün biyolojik sistemler aynı frekans aralığında çalışır. Dünyanın elektriksel rezonansı da 6 ile 8 hertz arasındadır. Yani biyolojik sistemimizin tamamı –beyin ve dünyanın bizzat kendisi– aynı frekanslarda çalışır. Bu sistemi elektronik olarak kontrol edebilirsek insanoğlunun bütün zihinsel sistemini de kontrol edebiliriz.

§

İnorganik denen ve ölü kabul edilen maddeler bile dış uyaranlara tepki verirler ve içlerinde canlı bir öz olduğunu hataya yer bırakmayacak şekilde kanıtlarlar. Var olan her şey, ister organik olsun ister inorganik, ister hareketli olsun ister durağan, haricî uyaranlara karşı duyarlıdır.

Doğanın duyularımıza sunduğu sonsuz fenomenler arasında, bizi, insan yaşamı olarak adlandırdığımız devinimden daha fazla hayrete düşüreni yoktur. Esrarengiz kaynağı, geçmişin asla aralanamayacak perdesinin ardında gizlidir, sonsuz çetrefilli yapısına akıl sır erdirilemez ve varış noktası geleceğin ulaşamaz derinliklerinde yatmaktadır.

§

İnsan yaşamını asla tam anlamıyla kavrayamayacak olsak bile bir devinimden ibaret olduğunu kesin olarak biliyoruz. Devinimin varlığı ise kaçınılmaz bir şekilde hareket eden bir kütle ile onu hareket ettiren bir kuvveti işarete eder. Dolayısıyla, yaşamın olduğu yerde kuvvetin harekete geçirdiği bir kütle vardır. Bütün kütleler eylemsizliğe sahiptir; bütün kuvvetler ise sabit bir şekilde süregelirler.

Kristallere dair açık ve net gelişimsel yaşam prensiplerine sahibiz. Kristallerin yaşam döngüsünü anlamamasak bile onların canlı olduğunu kabul etmeliyiz.

§

Hayat çözülmesi mümkün olmayan bir denklemdir ve öyle kalacaktır; ancak bu denklemden bazı unsurlar bilinmektedir.

§

3, 6 ve 9 sayılarının azametini bilseydiniz evrenin anahtarını elde edebilirdiniz.

§

Kristaller yaratılışın başından beri var olan canlı varlıklardır.

Doğanın kendisinden daha büyüleyici, üstünde çalışmayı daha çok hak eden bir konu yoktur. Bu büyük mekanizmayı anlamak, etkin kuvvetlerini ve onları yöneten yasları keşfetmek, insan aklının en büyük amacı olmalıdır.

§

Doğanın elinden, tüm zorluklara rağmen, hayatımı riske atma pahasına kopardığım o tek giz (dönen manyetik alan) uğruna, doğanın kazara denk geldiğim binlerce sırrını feda ederdim.

§

Eğitimli bir araştırmacı için Descartes'ın üç yüz yıl önce bir ölçüde anlayıp öne sürdüğü yaşamın mekanik teorisinden daha inandırıcı bir şey yoktur.

Franklin'den Morse'a kadar bütün bilim insanları sarıh düşünürlerdi ve hatalı teoriler üretmezlerdi. Günümüz bilim insanları sarıh düşünmek yerine derin düşünüyorlar. Sarıh düşünmek için insanın aklı başında olmalı; oysa insan hem derin düşünüp hem de deli olabilir.

§

Dönen manyetik alan keşfimi, ne kadar kıymetli olursa olsun, binlerce buluşa değışmem. Bin yıl sonra telefon ve kamera işlevini yitirebilir ama döner manyetik alan prensibi ilelebet hayati önem taşıyacak ve canlı kalacaktır.

Bugünün bilim insanları deneylerin yerine matematiği koydular. İşlemlerin peşinden sürüklenip gidiyorlar ve sonuçta yaptıkları, gerçekte hiç alakası olmayan bir yapı inşa etmek oluyor.

§

Bilim fizik dışı olguları araştırmaya başladığında, yüzlerce yıllık varlığında kat ettiğinden daha büyük ilerlemeyi on yıl içinde gerçekleştirecektir.

İnsanlığın sürekli artan bir ivmeyle gelişimi icatlara hayati bir bağla bağlıdır. İnsanın yaratıcı beyninin en önemli ürünleri olan icatların en yüce amaçları, zekânın maddi dünyaya tam anlamıyla egemen olması ve doğanın kuvvetlerinin insanın ihtiyaçlarını karşılamak için kullanılmasıdır. Bu, çoğunlukla yanlış anlaşılan ve ödölsüz bırakılan mucidin görevinin de zor kısmıdır. Fakat mucitler, bu zorluğa karşın, onsuz, insan ırkının amansız koşullarda sürdüdüğü yaman mücadelesinde çoktan yok olacağı, fevkalade ayrıcalıklı zümrenin bir parçası olmanın ve sahip olduğı güçleri tatbik etmenin verdiği keyifte gani gani teselli bulurlar.

§

Öyle görünüyor ki ben hep zamanımın ilerisinde oldum. Niagara Şelalesi'nden benim sistemimle enerji elde edildiğini görmek için on dokuz yıl, en temel kablösüz sistem icatlarımın kullanıldığını görmek içinse on beş yıl beklemem gerekti.

Teknik icatlar mimariye benzerler; uzmanlar da zamanla benim çok önceden vardığım sonuçlara varacaklardır. Er ya da geç, enerji iletimi sistemim bütününüyle kullanıma açılacaktır ve bana kalırsa bunun olması an meselesidir. Sonunda başarıya ulaşacağım-dan ne zaman kuşku duyacak olsam bu düşünceyi savuşturmak için, Lord Kelvin'in bazı deneylerime tanık olduktan sonra yaşlı gözlerle söylediği şu sözleri hatırlarım, "Yapacağına eminim!"

§

Kraliyet Enstitüsü'nde verdiğim konferansın sonunda Lord Rayleigh'in seyirciye sarf ettiği cömert sözler çalışmalara başlamanın için itici bir güç oldu. [...] O zamana dek içimde bir mucit ışığı barındırdığımı hiç fark etmemiştim ama daima ideal bir bilim insanı olarak gördüğüm Lord Rayleigh barındırdığımı söylemişti ve eğer durum buysa o halde sağlam bir fikir üstünde yoğunlaşmalıydım.

İlk gayretlerimiz tamamen içgüdüselidir, canlı ve disiplin altına alınmamış bir hayal gücünün teşvikleridir. Büyüdükçe mantık öne çıkar ve daha sistemli, daha planlı insanlar oluruz. Ama o ilk dürtülerimiz, en başta üretkenlik göstermeseler de, en büyük cevherlerimizdir ve kaderlerimizi tayin edebilirler. Şimdi görüyorum ki bu dürtüleri bastırmak yerine anlayıp geliştirseydim dünyaya bıraktığım mirasa sağlam bir katkı yapmış olacaktım. Ancak yetişkin bir adam olana kadar içimde bir mucit yattığını fark edememiştim.

§

Her gün keşfetme umuduyla –kim olursa olsun birilerinin, süregelen asıl sorunlarımıza çözüm bulacağı umuduyla– işimize gidiyor ve ertesi gün yeniden şevkle işimizin başına dönüyoruz; başarısız olsak bile çabalarımıza boşa değildir, çünkü bu gayretlerden, bu uğraşlardan, saatlerce tarifsiz keyif almış ve enerjimizi insanlığın yararına kullanmışızdır.

Her şeyin telafisinin olacağına inancım sağlam. Gerçek ödüller daima verilen emek ve yapılan fedakârlıklarla orantılıdır. Bu yüzden, bütün icatlarım arasından Yükseltici Verici'nin gelecek nesiller için en önemli ve en değerlisi olacağını düşünüyorum. Beni bu öngörüde bulunmaya iten, cihazın getireceği kesin olan ticari ve sınaî devrimden ziyade mümkün kılacağı pek çok başarının insani sonuçlarıdır. Medeniyetin yararına daha yüce faydalar söz konusuysen sadece kullanılabirlik kaygıları hafif kalmaktadır.

§

İcatlar sayesinde yarın öbür gün, bütün insanlığın arzuladığı ölümsüzlüğün, ebedi güzellikle gençliğin sırrı bulunacak olsaydı bir kütlenin hızını aniden değıştirmesini engelleyen etkenler aynı şekilde bu yeni bilgiye de direnç gösterirlerdi –ta ki zaman insanlığın düşüncelerini değıştirene kadar.

Bir mucidin beyninin bir yaratısının başarıya ulaştığını gördüğü anda hissettiği gibi yüreği saran bir heyecan daha olduğunu sanmam... Bu his insana yemeği, uykuyu, aşkı, her şeyi unutturur.

§

Fikrimi çalmaları mühim değil... Asıl mühim olan kendi fikirlerinin olmaması.

§

Tüm maddeler ilksel bir tözden gelir, bu töz ııık-sal eterdir.

§

Bilim nihai olarak insanlığın iyiliğini amaçlamadığı müddetçe kendisine ters düşer.

Bu bir rüya değildir; bilimsel elektrik mühendisliğinin basit bir hüneridir! Ama kör, cesaretsiz ve kuşkucu dünyaya pahalı geliyor. [...] İnsanlık, kâşifin araştırma duyusuyla kendi iradesiyle yönlendirilmeyi kabul edecek kadar ilerlemedi henüz. Ama kim bilir? Belki de günümüz dünyasında devrim yapacak bir fikri veya icadı desteklemek yerine büyüme çağındayken onu, parasızlıktan, bencillikten, küstahlıktan, aptallıktan veya cehaletten dolayı kösteklemek ve hırpalamak daha iyidir; belki de ticari varlığını yaratma mücadelesinde saldırıya ve baskıya maruz kalması, zorlu sınavlardan ve sıkıntılardan geçmesi daha iyidir. Işığa işte böyle kavuşuruz. Geçmişte büyük olan ne varsa alay konusu oldu, lanetlendi, savaşa ve baskıya maruz kaldı; ama o, bu mücadeleden daha kuvvetli, daha muzafferane zuhur etti. Bırakalım doğrulara gelecek karar versin ve herkesi çalışmalarıyla başarılarına göre değerlendirsin. Bugün onlarındır; uğruna çok çalıştığım gelecek ise benim. [*Wardenclyffe Projesi için.*]

Bir mucidin en büyük gayreti hayat kurtarmaktır. İster doğanın güçlerini kontrol altına almaya çalışsın, ister aletler icat etsin, ister rahatlık ve fayda sağlayan bir şeyler yapsın; her durumda varlığımızı emniyete almaktadır. Ayrıca tehlike ânında sıradan bir bireyden daha kabiliyetlidir çünkü gözlemci ve beceriklidir.

§

Yaptıklarımla bazı bilimsel prensipleri keşfettiğimi kabul etmeye ikna olmuyorsanız en azından adil davranıp beni “birkaç güzel elektrikli aygıtın mucidi” olarak tanımlayın.

Einstein'ın izafiyet teorisi, insanları şaşırtan, büyüleyen ve altında yatan hatalara gözlerini kör eden devasa bir matematik yanıışıdır. Teorinin, morlara büründüğü için cahil kimselerin kral sandığı bir dilenciden farkı yoktur. Yandaşları çok zeki insanlardır ama bilim insanı değil metafizikçilerdir.

§

Çoğunluğun asla başarılamayacağına inandığı bazı sonuçları elde edebilmem bana yıllar süren bir fikir silsilesine mal oldu. Şimdiyse bu sonuçlarda pek çok kişi hak iddia ediyor ve sayıları, savaştan sonra Güney'deki albay sayısının arttığı gibi artıyor.

Dar görüşlü, kıskanç bireylere, çabalarımı gölgede bırakma zevkini yaşatmak istemiyorum. Bu adamlar benim için pis birer mikroptan farksızlar. Projem [Dünya Sistemi]doğa kanunları nedeniyle geri kaldı. Dünya buna hazır değildi. Zamanının çok ötesindeydi. Ama aynı kanunlar sonunda galip gelecek ve projeme muzafferane bir başarı getirecek.

§

Herkes bedenini, her şeyden çok sevdiği birinden aldığı paha biçilmez bir hediye olarak görmelidir. Güzelliği tarıfsız, fevkalade bir sanat eseri ve insan zekâsının ötesinde bir gizemdir beden. Öyle narindir ki tek bir söz, bir nefes, bir bakış; hatta bir düşünce bile incitebilir onu. Hastalığın ve ölümün kaynağı pislik, yıkıcı olmakla kalmayıp ahlâksız da bir alışkanlıktır.

§

Beni birden fazla kez gücendirdiniz ama hem bir Hıristiyan hem de bir düşünür vasıfları taşıdığım için sizi hep affettim; düştüğünüz hataları görünce size acıdım.

Sekiz yaşıma kadar zayıf, ikircikli bir kişiliğim vardı. Karar verip arkasında duracak cesaret ve güçten yoksundum. Hislerim dalga dalga gelip kabarıyor ve en uçlarda titreşiyordu. Arzularım tüketici bir güçteydi ve Hydra'nın kafaları gibi çoğalıyorlardı. Hayatın acıları, ölüm ve dinî korkular üstümde baskı yaratıyordu. Batıl inançların etkisi altında kalıyor, sürekli şeytani ruhların, hayaletlerin, devlerin ve karanlıktan çıkan melun canavarların korkusuyla yaşıyordum. Sonra bir anda gelen muazzam bir değişim bütün varlığımın gidişatını yerinden oynattı.

§

Ben bir ışığın parçasıyım ve bu müziktir. Işık, altı duyumu da doldurur: Onu görürüm, duyarım, hissedirim, koklarım, ona dokunur ve onu düşünürüm. Düşünmek altıncı duyumdur. Işık parçacıkları notalar şeklinde yazılmıştır. Yıldırım başlı başına bir sonat olabilir. Binlerce yıldırım ise bir konserdir. Bu konser için Himalayalar'ın buzlu tepelerinde duyulabilen Yıldırım Balosu'nu yarattım.

İnsan enerjisini yükseltme problemine üç olası çözüm buluyoruz: yemek, huzur ve çalışmak. Senelerdir bu konu üzerine düşünüp kafa yordum, tahminlerle teoriler arasında kendimi kaybettim. İnsanı bir kuvvet etkisinde hareket eden bir kütle olarak düşündüğümde ve açıklanamaz devinimini mekanik hareketler ışığında gözlemleyip temel mekanik prensiplerini bu devinimi incelemek için kullandığımda sözünü ettiğim çözümlere ulaştım ve gördüm ki bunların hepsi bana çocukluğumda öğretilmişti. Bu üç kelime Hristiyanlık dininin ana ilkeleridir. Bu ilkelerin bilimsel açıdan anlamları ve amaçları benim için artık açıktır: kütleyi arttırmak için yemek, geri bırakan kuvveti yok etmek için huzur, insan devinimine ivme kazandıran kuvveti arttırmak için çalışmak. Anılan büyük sorunun, yani insan enerjisini yükseltmenin olası yegâne çözümleri bunlardır. Bunu gördüğümüzde Hristiyanlık dininin ne kadar bilge ve işlevsel olduğunu ve bu yönden diğer dinlere nazaran nasıl bir tezat oluşturduğunu düşünmeden edemeyiz. Hristiyanlığın, asırlar süren tatbikî deneylerle bilimsel gözlemlerin sonucu olduğu şüphe götürmez bir gerçektir. Oysa diğer dinler kuramsal mantık yürütmenin neticesi gibi görünüyorlar. Yüksek verim almak adına arada dinlenip toparlanmak için molalar vererek çalışmak, faydalı ve sürekli artan bir gayret içinde bulunmak Hristiyanlığın sürekli tekrar eden en önemli emridir. Dolayısıyla insanlığın performansını yükseltmek amacıyla elimizden gelen çabayı göstermek konusunda hem Bilimden hem Hristiyanlıktan ilham alıyoruz.

Dinin ölküsüyle bilimin ölküsü arasında uyumsuzluk yoktur ama bilim teolojik dogmalara karşı çıkar; çünkü temeli gerçeklere dayanır. Bana sorarsınız, evren başlangıcı olmayan ve asla sonlanmayacak büyük bir makineden ibarettir. Doğal düzen karşısında insan da bir istisna değildir. İnsanoğlu tıpkı evren gibi bir makinedir. Aklımıza giren, hareketlerimizi belirleyen hiçbir şey yoktur ki dolaylı veya dolaysız, duyu organlarımıza gelen bir uyarana cevap olmasın. Çevremizle yapısal benzerliğimiz ve aynılığımız nedeniyle aynı uyaranlara benzer yanıtlar veririz ve tepkilerimizin uyumundan anlayış doğar. Çağlar boyunca sonsuz karmaşıklıkta mekanizmalar geliştirilmiştir ama “ruh” ya da “tin” dediğimiz, bedenın işlevler toplamından başka bir şey değildir. Bu işlevler son bulduğunda “ruh” ya da “tin” da aynı şekilde son bulur.

Bu düşüncelerimi, Rusya’da Pavlov’un, A.B.D’de ise Watson’ın başını çektiği davranış bilimcilerin yeni psikoloji anlayışlarını duyurmalarından çok daha önce ifade ettim. Görünüşte mekanik duran bu algı, ahlâki yaşam algısının karşısında yer almaz.

Temeli olmayan fiziksel ve tinsel fenomenler hakkındaki görüşlerimi değiştirmek için en ufak bir sebeple karşılaşmadım. Böyle şeylere inanç beslemek aşırı entelektüel gelişimin doğal sonucudur. Dinî dogmalar artık Ortodoks anlamlarıyla kabul edilmiyorlar ama her birey bir çeşit yüce güce inanıyor. Hal ve gelişatımızı idare etmek, iç rahatlığımızı sağlamak için hepimizin bir ideali olmalıdır ama bu idealin inanç, sanat, bilim ya da başka bir şeyden olması mühim değildir; yeter ki manevileştirici bir kuvvet görevi görsün. İnsanlığın bir bütün olarak barışçıl varoluşu için tek bir anlayışın hüküm sürmesi şarttır.

Din ancak bir idealdir. İnsanoğlunu maddi bağlardan azat etme eğiliminde ideal bir kuvvettir. Ben şahsen maddeyle enerjinin yer değiştirebileceğine inanmıyorum. Ne de bedenle ruhun. Evrende çok fazla madde var ve bunlar yok edilemez. Benim gördüğüm kadarıyla bu gezegende bireysellik yok. Böyle deyince gülünç gelebilir ama ben herkesin uzaydan geçen bir dalga olduğuna inanıyorum. Bu dalga aldığı yol boyunca her dakika değişiyor ve nihayet bir gün çözülüp gidiyor.

Mevcut yaşam koşullarında elimizden gelen işin en iyisini çıkarmak için uyarıcılara [çay, kahve, sigara, alkol...] İhtiyacımız olduğu doğrudur; bu sebeple aşırıya kaçmadan, iştahımızı ve her açıdan eğilimlerimizi kontrol altına almalıyız. Yıllardır benim yaptığım budur; bu sayede bedenimi ve zihnimi genç tutuyorum.

§

En zoru, ayın son yirmi dokuz günü!

İnsan akli düşünür ama düşündüğünü karmaşıklaştırır. Bir problem çözüldüğü anda o çözüm beraberinde yeni zorluklar, belki de daha önceden var olmayan sorunlar getirir. Gençliğimde benim de en büyük sıkıntılarımından biri buydu. Çok sayıda güzel alet icat etmiştim ama sürekli zorluklarla karşılaşırıordum. Bu durumun üstesinden gelmek için çok çalışmam gerekti.

§

Annem insanın tabiatından anlar, asla beni azarlamazdı. Bir kişinin kendi aptallığından veya ayıplarından başkasının çabalarıyla değil ancak kendi iradesiyle kurtulabileceğini bilirdi.

Zihin gücü Tanrı'dan, İlâhi Varlık'tan gelir; zihnimizi bu gerçeğe odaklarsak bu yüce güçle uyumlanırsınız. Annem bana bütünü *Kutsal Kitap*'ta aramamı öğretti.

§

Dünyanın ne düşündüğü beni ilgilendirmiyor. Ömrüm boyunca, asıl ben öldükten sonra söylenecek olanlara kıymet verdim.

§

Nefretiniz elektriğe dönüştürülebilseydi bütün dünyayı aydınlatmaya yeterdi.

İçgüdü bilgiyi aşan bir şeydir. Hiç şüphesiz, mantıksal çıkarım ya da beynin istemli herhangi bir çabası sonuç vermediğinde bize gerçeği gösterecek ince sınırlarımız vardır.

§

Erdemlerimizle kusurlarımız birbirlerinden ayıramazlar; tıpkı kuvvetle madde gibi. Ayrıldıklarında insan diye bir şey kalmaz.

§

Doğal yatkınlıkları kuvvetli bir arzuya dönüştüğünde, insan amacına doğru kanatlı çizmelerle yol alır.

Alkol az miktarda alındığında harika bir toniktir ama miktar arttığında, ister viskiyle alınsın, ister midede şekerden üretilsin, zehirleyici etki gösterir.

§

Dünyanın her yerinde herkes enerji kaynaklarına bedava ulaşabilmelidir.

§

Birinin Tanrı dediğine diğeri fizik prensibi der.

Elektriğin tam olarak ne olduğunu anladığımız gün çok büyük, insanlık tarihinde görülmüş en önemli olaya tanıklık edeceğiz. Gün gelecek, insanın rahatı hatta belki de varoluşu tamamen bu muhteşem etkene bağlı olacak.

§

Hep yeni heyecanlara açızdır ama çok geçmeden onları kanıksar ve kayıtsız kalırız. Dünün mucizeleri bugünün sıradan olaylarıdır.

Çocukluğumda yaşadığım ve meyvelerini sonra aldığım tuhaf bir tecrübeyi anlatayım: Daha önce görülmemiş ani bir soğuk hava dalgası yaşanıyordu o aralar. Öyle ki karda yürüyen insanlar arkalarında parlak bir iz bırakıyordu. Bir gün Maçak'ın sırtını okşarken bir anda kedinin sırtı parladı ve elimden kıvılcımlar çıktı. Babam buna elektrik dendiğini, fırtınalı günlerde ağaçlara düşenle aynı şey olduğunu söyledi. Annem paniğe kapılmıştı. Kediyle oynamayı bırak, alev alacak şimdi, diye çıkıştı. Tamamen soyut düşünüyordum. Doğa da bir kedi miydi? O halde onun sırtını okşayan kimdi? Ancak Tanrı olabilir sonucuna varmıştım.

Bu büyüleyici görüntünün, çocuksu hayal gücümde bıraktığı etkiyi ne kadar anlatsam az. Günlerce kendime elektriğin ne olduğunu sorup cevap bulamadım. Seksen yıl geçti; hâlâ aynı soruyu soruyorum ve cevap veremiyorum.

§

Bütün araştırma dallarının, eskisiyle yenisiyle hızla gelişen sayısız sanayi alanının arasında bir tanesi var ki diğerlerine ağır basıyor. Bu da, insanlığın rahatı ve iyiliği için (varlığını söylemiyorum bile) büyük önem taşıyan elektrik enerjisinin iletimidir.

Çağımızın büyüklüğünü doğru bir şekilde anlamak isteyen herkes elektrik alanındaki gelişmelerin tarihini çalışmalıdır. Elektriğin tarihi *Binbir Gece Masalları*'ndaki bütün öykülerden daha muhteşemdir.

§

Elektrik enerjisinin, Faraday'ın 1831'deki buluşundan 1896 senesinde [Niagara Şelalesi'nde] Tesla polifaz sisteminin kurulumuna kadarki evrimi, hiç şüphesiz mühendislik tarihinin en muazzam hadisesidir.

§

Atom enerjisi fikri yanıltıcıdır fakat insanların zihninde öyle güçlü bir etki bıraktı ki, yirmi beş yıldır aleyhinde konuşmama rağmen hâlâ bu enerjinin gerçekleştirilebileceğini düşünenler vardır.

§

Maddelerin çevrelerinden aldıkları dışında bir enerji söz konusu değildir.

Hep güvercin besledim; senelerdir binlercesini beslemişimdir. Bir tanesi var ki, aklımdan çıkmıyor. Kanat uçları açık gri, gövdesi kar beyaz, güzeller güzeli bir kuştur. Diğerlerinden farklıydı o. Dişiydi. Onu göresim geldiğinde çağırırdım, o da uçarak yanıma gelirdi.

O güvercini, bir erkeğin bir kadını sevdiği gibi sevdim. O da beni sevdi. O yanımda olduğu sürece hayatımın bir amacı vardı.

§

Ben havada bulunan enerjiyi uyandırmaya çalışıyorum. Enerjinin ana kaynakları bunlardır. Boşluk olarak görünen şey, henüz uyanmamış maddenin bir tezahürüdür.

§

Elektrik enerjisi her yerde sınırsız miktarda mevcuttur ve bütün dünyadaki makineleri kömür, petrol, gaz ya da başka bir yakıtla gerek duymadan çalıştırabilir.

Genel ilkeler açısından bakıldığında, besin elde etmek için hayvan yetiştirmek tahammül edilemez bir durumdur. [...] Sebze yetiştirmek kesinlikle buna tercih edilmelidir. Vejetaryenliğin, mevcut barbarca alışkanlığa nazaran övgüye değer bir hareket olduğunu düşünüyorum.Bitkisel gıdayla yaşamımızı sürdürebileceğimiz hatta bundan fayda sağlayacağımız, teori değil, müspet bir gerçektir. Sırf bitkisel gıdayla beslenen pek çok insan topluluğu üstün fizik ve kuvvete sahiptir. Yulaf gibi bazı bitkisel gıdaların etten daha ekonomik, mekanik ve zihinsel performans açısından daha üstün olduğuna şüphe yoktur. Ek olarak, bu tür gıdalar sindirim organlarımızı daha az yorar, bizi halimizden daha memnun ve munis kılar; böylece pek çok iyiliğe vesile olurlar. Bu gerçekler ışığında, ahlâkımızı bozan bu kötülüğe ve hayvanların acımasızca katledilmesine son vermek için çaba gösterilmelidir. Bizi kısıtlayan hayvani içgüdülerle iştaktan kurtulmak adına işe kökünden başlamalı, beslenmemizde radikal bir reform gerçekleştirmeliyiz.

Enerjiyi yalnız ışık formunda değil, hareket gücü olarak veya başka bir enerji formunda, daha dolaysız bir şekilde bulunduğumuz çevreden alma ihtimali var. Bunun yapılacağı zaman gelecek; üstelik aydınlanmış bir seyirci karşısında bu sözleri sarf eden kişinin vizyoner olarak görülmeyeceği zaman geldi bile. Aklımızın almayacağı bir hızla sonsuz bir uzay içinde fırıl fırıl dönüyoruz, etrafımızdaki her şey bizim gibi dönüyor, her şey hareket ediyor, her yerde enerji var. Kendimizi doğrudan bu enerjiye açabileceğimiz bir yol olmalı. Sonra ortamdan, stokları hiç tükenmeyen o dükkândan alınan enerji ve çekilen güçle, çabasız elde edilen her türlü enerji biçimiyle insanlığın ilerlemesi büyük bir ivme kazanacak. Sırf bu muazzam ihtimalleri düşünmek bile zihnimizi genişletiyor, umutlarımızı kuvvetlendiriyor ve kalplerimizi neşyle dolduruyor...

SON

AFORİZMA DİZİSİ KİTAPLARI

Hep Bir Şeyi Unutmuş Gibi
Oscar Wilde

Hayat Dedğin Nedir Ki?
Friedrich Nietzsche

Mutluluk Dedğimiz Şey
Freud

Bütün Mutluluklar Birbirine Benzer
Tolstoy

En Çok Kendisine Yabancıdır İnsan
Marquis De Sade

Yalnızlık Bir Uçurumdur
Franz Kafka

Varolmanın Dayanılmaz Ağırlığı
Nikola Tesla

Hayat Kısa, Mutlu Olmayı İhmal Etme
Marcus Aurelius

Sokrates'le Bir Akşam Yemeği
Steve Jobs

Dünyanın Derdi Bitmez
Goethe

Her Şey Bitmek İçin Başlar
Cicero

Korku Ruhu Kemirir
Stefan Zweig

Anlamaktan Yoruldum
Fernando Pessoa

Aşk Karşılıklı İşkencedir
Marcel Proust

*Varolmanın Dayanılmaz Ağırlığı,
Nikola Tesla'nın eserlerinden özenle
derlenmiş bir seçkidir.*

"Nefretiniz elektriğe
dönüştürülebilseydi bütün dünyayı
aydınlatmaya yeterdi."

"Bütün canlılar evrenin çarkında
iç içe geçmiş dişlilerdir."

THG